

Σωματείο Εργαζομένων ΕΜΣΤ

Το Δ.Σ. του Ε.Μ.Σ.Τ., συμμορφούμενο προς το γενικό πνεύμα της κυβέρνησης, αντί να προχωρήσει με τις απαραίτητες ενέργειες στην κάλυψη των οργανικών κενών του Μουσείου με θέσεις μόνιμου προσωπικού ή –έστω μέσω διαγωνισμού Α.Σ.Ε.Π.– στην πρόσληψη συμβασιούχων προκρίνει την ενοικίαση εργαζομένων αναθέτοντας σε ιδιωτική εταιρεία την κάλυψη κενών οργανικών θέσεων στα εκδοτήρια εισιτηρίων και στο πωλητήριο του Μουσείου.

Με τη διαδικασία της απευθείας ανάθεσης το Ε.Μ.Σ.Τ. κάλεσε συγκεκριμένη εταιρεία να υποβάλει οικονομική προσφορά για την κάλυψη τριών θέσεων εργασίας για ένα τετράμηνο. Μολονότι η πρόσκληση κάνει λόγο «για παροχή υπηρεσιών», στην πραγματικότητα έχουμε να κάνουμε με καθαρή ενοικίαση εργαζομένων. **Άραγε με το ποσό των 29.950 €, που θα εισπράξει η ιδιωτική εταιρεία για αυτούς τους τέσσερις μήνες, πόσους συμβασιούχους θα μπορούσε να προσλάβει το Ε.Μ.Σ.Τ. για το ίδιο χρονικό διάστημα;. Οι αριθμοί είναι αποκαλυπτικοί: αν από το ποσό της παραπάνω σύμβασης αφαιρεθεί το προβλεπόμενο μισθολογικό κόστος, απομένουν κοντά στα 12.000 €. Τώρα λοιπόν που θα «χαρίσει» τα χρήματα αυτά σε μια ιδιωτική εταιρεία τι θα μας απαντήσει; Ποιον είδους «οικονομικό εξορθολογισμό» θα επικαλεστεί**

όταν, τηρώντας την κυβερνητική γραμμή του «ωραίου πλιάτσικου», σκορπά με τρόπο απροσχημάτιστο χρήματα των φορολογουμένων - μάλιστα σε μια συγκυρία, κατά την οποία προλειαίνεται το έδαφος για νέα οικονομική ασφυξία των φτωχών λαϊκών στρωμάτων;

Επιπλέον, η πρακτική της ενοικίασης εργαζομένων οδηγεί στην καταπάτηση των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων συνολικά, στην επιδείνωση των εργασιακών σχέσεων και στη διαιώνιση και παγίωση της πρακτικής να μην προσλαμβάνεται το απαραίτητο προσωπικό. Παράλληλα δημιουργείται από τους ορκισμένους θιασώτες του «λιγότερου κράτους» μια αγορά κρατικοδίαιτων-παρασιτικών εταιρειών, που στην πραγματικότητα δεν προσφέρουν άλλο έργο πέρα από το να κάνουν τον μεσάζοντα ανάμεσα στους φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα και στους εργαζόμενους, κερδοσκοπώντας ανεξέλεγκτα.

Είμαστε σίγουροι ότι για μια ακόμα φορά το Δ.Σ. του Ε.Μ.Σ.Τ. θα επικαλεστεί έκτακτες ανάγκες και πίεση χρόνου, όμως η πραγματικότητα είναι ότι γνώριζε εδώ και μήνες τα κενά που θα δημιουργηθούν με τη λήξη των συμβάσεων εργασίας των Ι.Δ.Ο.Χ. συναδέλφων. Ροκάνισε τον χρόνο, ώστε να δημιουργήσει τετελεσμένα γεγονότα και να οδηγηθεί «εξ ανάγκης» στη λύση της υπεργολαβίας. Όπως συνέβη με την ανάθεση μεγάλου μέρους της φύλαξης του Μουσείου σε ιδιωτική εταιρεία μέσω της Α.Μ.Κ.Ε. Ο.Δ.Ε.Μ.Σ.Τ. έτσι και στην περίπτωση αυτή φοβόμαστε ότι για μια ακόμη φορά οι «προσωρινές λύσεις» θα μετατραπούν στην «αορίστου χρόνου λύση» της ενοικίασης προσωπικού. Γνωρίζουν πολύ καλά ότι η μόνη ουσιαστική, βιώσιμη και συμφέρουσα τον φορέα, τους εργαζόμενους και τους χρήστες των υπηρεσιών του λύση θα ήταν η στελέχωση του Μουσείου με μόνιμο προσωπικό για όλες τις οργανικές θέσεις που προβλέπει ο Ε.Κ.Λ., αλλά αυτό θα έβλαπτε σοβαρά την αδιαφάνεια και τους κερδοσκόπους…

Όλα τα παραπάνω –μαζί με την πρόβλεψη της τροπολογίας για τον διορισμό των τεσσάρων συμβούλων της Καλλιτεχνικής Διευθύντριας– δεν συνιστούν μόνο διασπάθιση δημόσιου χρήματος αλλά οδηγούν και στην απαξίωση του προσωπικού του Ε.Μ.Σ.Τ. Η εργασιακή εμπειρία σε έναν ιδιαίτερο εργασιακό χώρο, όπως είναι ένα Μουσείο Σύγχρονής Τέχνης, είναι απαραίτητη για τη σωστή του λειτουργία. Αντίθετα οι πρακτικές «μπαλώματος» των κενών με «ευφάνταστες» λύσεις προώθησης ιδιωτικών συμφερόντων στερούν από το Μουσείο κάθε δυνατότητα να αποκτήσει έμπειρο και εξειδικευμένο προσωπικό που είναι αναγκαίο για την ορθή λειτουργία του.

Το Σωματείο Εργαζομένων θα συνεχίσει να αγωνίζεται για:

· Την κάλυψη όλων των οργανικών κενών με προσωπικό αορίστου χρόνου.

· Την αύξηση των οργανικών θέσεων από τις 88, που προβλέπει ο υπάρχων Εσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας, στις 154 ώστε να μπορεί το Μουσείο να λειτουργήσει πλήρως και βασισμένο στο δικό του προσωπικό.

· Την υπεράσπιση απέναντι σε κάθε είδους εργοδοτική αυθαιρεσία των δικαιωμάτων των συναδέλφων μας που εργάζονται σε καθεστώς ενοικίασης.

Δηλώνουμε ότι δεν πρόκειται να αποδεχθούμε τη δημιουργία εργαζομένων πολλών ταχυτήτων μέσα στο Ε.Μ.Σ.Τ. και τις ποικίλες μορφές έμμεσης ιδιωτικοποίησης του.